

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 77/24
12.2.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Марка Јоцића, чланова већа, са вишим саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела превара из члана 208 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Мирјане Миљковић, изјављеним против пресуде Основног суда у Обреновцу К 316/23 од 23.10.2023. године, у седници већа одржаној дана **12. фебруара 2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Обреновцу К 316/23 од 23.10.2023. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА, због извршења кривичног дела превара из члана 208 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 44 став 3, 45, 48, 50, 51 и 54 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се на основу одредбе члана 63 Кривичног законика, урачунава време проведено у притвору у периоду од 06.10.2023. године до 23.10.2023. године, по решењу Основног суда у Обреновцу К.бр. 298/18 - Кв.бр. 150/23 од 19.05.2023. године и новчану казну, као споредну, у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 3 (три) месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне одредити 1 (један) дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 (шест) месеци, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Мирјане Миљковић **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К 316/23 од 23.10.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и једанаест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у времену проверавања од пет година, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело. На основу одредбе члана 63 Кривичног законика, у случају опозива условне осуде окривљеном АА ће се у изречену казну затвора урачунати време проведено у притвору у периоду од 06.10.2023. године од 11,20 часова, па до 23.10.2023. године, када му је притвор укинут. Окривљени је осуђен и на новчану казну као споредну у износу од 200.000,00 динара, коју је окривљени у обавези да плати у року од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини у означеном року, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. На основу одредбе члана 261 ЗКП, окривљени АА је обавезан да суду на име паушала плати износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а на основу одредбе члана 264 ЗКП је обавезан да суду и оштећеном ББ накнади трошкове кривичног поступка, с тим да ће о њиховој висини суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Обреновцу, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеном АА, због кривичног дела превара из члана 208 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика изрећи казну затвора у трајању од две године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Мирјана Миљковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе или да исту укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање, уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештена о седници већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеском Ктж.бр. 81/24 од 24.01.2024. године, предложио да се жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу усвоји као основана и да се побијана пресуда преиначи тако што ће суд окривљеном изрећи казну затвора у трајању од две године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Мирјане Миљковић, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у складу са одредбама члана 511 став 1 ЗКП, о којој није обавестио окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Мирјану Миљковић, налазећи да њихово присуство не би било од користи за разјашњење ствари, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је

испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска, нашао:

-жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу је основана, а жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Мирјане Миљковић, неоснована.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Мирјане Миљковић првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП истицањем да у образложењу ожалбене пресуде нису дати јасни и довољни разлози о чињеницама које су предмет доказивања, односно да се не наводи које су то чињенице које су оштећеном ББ лажно приказане и у чему се састојала његова заблуда, као и то да је имао намеру прибављања противправне имовинске користи.

Супротно изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је о чињеницама које су предмет доказивања дао јасне и довољне разлоге и аргументовано образложио своја чињенична и правна закључивања која произлазе из изведених доказа.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а самим тим и због повреде кривичног закона, бранилац оспорава оцену доказа дату од стране првостепеног суда и с тим у вези дате разлоге, пре свега оцену одбране окривљеног, коју првостепени суд оцењује као неуверљиву и очигледно срачунату на избегавање кривице и у супротности са исказом оштећеног ББ, коме поклања потпуно поверење, а што је нејасно, будући да су, према наводима браниоца, њихови искази у главним чињеницама у потпуности сагласни са исказом сведока ВВ. Жалбеним наводима се указује и да код окривљеног АА не само да не постоји преварна намера, већ и да није прибавио ни противправну имовинску корист, јер је оштећеном сав новац враћен, те да првостепени суд није узео у обзир да окривљени раније није вратио новац јер се налазио на издржавању казне затвора, већ му ту чињеницу узима као намеру да превари оштећеног. Најзад, према тези браниоца, првостепени суд је утврђивао и поклонио пажњу искључиво чињеницама које терете окривљеног, пропуштајући да их сагледа у светлу чињеница које окривљеном иду у корист и без да се упушта у утврђивање ових других чињеница, а што је у конкретном случају резултирало погрешно и непотпуно утврђеним чињеничним стањем у овој кривичноправној ствари.

Насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Мирјане Миљковић, првостепени суд је све изведене доказе правилно оценио како појединачно тако и у међусобној повезаности, како оне који терете окривљеног, тако и оне које му иду у корист, те чињенично стање правилно и потпуно утврдио и за своје чињеничне и правне закључке дао јасне и аргументоване разлоге које у свему прихвата и другостепени суд.

По оцени овог суда, првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљеног АА којом је негирао извршење кривичног дела наводећи да није имао

намеру да превари оштећеног и оценио је као неуверљиву и срачунату на избегавање кривице, будући да је у потпуној супротности са исказом оштећеног ББ, испитаног у својству сведока, који је првостепени суд детаљно навео у погледу свих битних чињеница на странама 6., 7. и 8. образложења побијане пресуде.

Првостепени суд је исказ оштећеног ББ у потпуности прихватио као истинит, уверљив и детаљан, а из истог је утврдио да је окривљеном АА у три наврата исплатио укупно 556.000,00 динара и то најпре износ од 260.000,00 динара, па још 96.000,00 динара у току августа месеца 2013. године, а затим дана 27.09.2013. године још 200.000,00 динара, а да о тим исплатама нису сачињавали никакве уплатнице, као и да није било сведока.

Наиме, ни окривљени АА није оспоравао да му је оштећени ББ новац исплатио, притом га је и током трајања овог поступка у потпуности обештетио. Из исказа оштећеног ББ несумњиво произлази да је окривљени тврдио да наводно има везе на царини, да је рок за испоруку стоматолошке столице био од једне до три недеље, да је новац хтео да му уплати на рачун, али да је окривљени рекао да не може тако, већ да мора новац да да њему “на руке”, да му је потом рекао и да уз стоматолошку столицу мора да купи рендген апарат, па да је пристао и на то, јер му је претходно већ у два наврата дао новац, најпре 260.000,00 динара, а затим још 96.000,00 динара, те му је након тога, дана 27.09.2013. године предао и трећи износ од 200.000,00 динара, а оштећени му је рекао да ће му и столица и рендген апарат бити испоручени у изузетно кратком року, да се роба царини.

Првостепени суд је из исказа оштећеног правилно утврдио да га је окривљени довео у заблуду говрећи му да има везе на царини, да ће му преко царине легално обезбедити стоматолошку столицу коју ће му испоручити у року од једне до три недеље, па му је у два наврата током августа 2013. године, “на руке” исплатио најпре 260.000,00 динара, а затим 27.09.2013. године још 200.000,00 динара и за рендген апарат, јер му је окривљени рекао да је услов да би добио столицу, да мора да купи рендген апарат, доводећи га поново у заблуду. Након тога, како правилно налази првостепени суд, окривљени је оштећеног одржавао у заблуди, лажно му приказујући чињенице да наводно постоји проблем на царини, да је болестан, да ће му ствари испоручити најкасније до 25.12.2013. године, па када је прошао и тај рок, а окривљени му није испоручио рендген апарат и столицу, оштећени је покушавао да контактира окривљеног, те су се последњи пут чули 01.02.2014. године, када му је оштећени рекао да ће га пријавити полицији за превару, а окривљени је њему том приликом рекао да ће више настрадати оштећени него он, јер има рођака политичара.

С обзиром на изнето, по налажењу другостепеног суда, првостепени суд је правилном оценом изведених доказа, пре свега, оценом исказа оштећеног ББ, утврдио да је окривљени од почетка имао преварну намеру, те да му је био циљ да од оштећеног узме новац, да није имао везе на царини, да није постојала стоматолошка столица, као ни рендген апарат, те да је све то измишљена прича како би окривљени од оштећеног узео новац, а што потврђује и чињеница да окривљени оштећеном није пружио ни један доказ, а ни касније суду, о постојању те столице и апарата. Окривљени је са оштећеним ступио у контакт преко ВВ, пацијента оштећеног, који му је дао број телефона оштећеног, међутим, ВВ није учествовао у преговорима између окривљеног и

оштећеног, односно њиховим договорима о исплати новца. Првостепени суд је узео у обзир да је током трајања поступка дана 23.06.2021. године, окривљени у потпуности обештетио оштећеног, тако што му је неких два месеца пре сачињавања изјаве од 23.06.2021. године, предао “на руке” 350 евра, а дана 23.06.2021. године, остатак новца, дакле, укупно 560.000,00 динара, али ова чињеница је и по ставу другостепеног суда, без утицаја на постојање кривичног дела на страни окривљеног. Најзад, да је окривљени имао преварну намеру указује и чињеница да је оштећеном дао телефон неког човека наводно са стоматолошког факултета, који је наводно требало да му бесплатно угради столицу и рендген апарат, али када је оштећени позвао тај број исти је био непостојећи.

Првостепени суд је исказ сведока ВВ прихватио у делу у коме је потврдио да је он дао телефон оштећеног ББ окривљеном, да није присуствовао разговорима и договорима између окривљеног и оштећеног, нити исплати новца, али није прихватио његов исказ у делу у коме наводи да се не сећа да је оштећеном говорио да окривљени АА има везе на царини и рођака политичара, који може све да среди око предметне стоматолошке столице, те да се не сећа да је оштећеном говорио да му окривљени дугује 11.000 евра, јер је овај део исказа сведока ВВ, и по налажењу другостепеног суда, потпуно неуверљив, с обзиром да је у супротности са наводима оштећеног ББ, који и по налажењу другостепеног суда, није имао ни један разлог да се неистинито изјашњава о чињеницама у овој кривичноправној ствари.

Будући да је, и по налажењу другостепеног суда, одбрана окривљеног у потпуности оспорена исказом сведока оштећеног ББ, из ког се супротним жалбеним наводима браниоца, несумњиво утврђује кривица окривљеног АА, правилност утврђеног чињеничног стања је неосновано оспоравана жалбом браниоца.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је нашао да су се у радњама окривљеног АА, стекла сва законска обележја бића кривичног дела превара из члана 208 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, што наводима жалбе браниоца није доведено у сумњу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, а поводом жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Мирјане Миљковић, другостепени суд налази да је првостепени суд правилно на страни окривљеног утврдио као олакшавајуће околности да је породичан човек, отац четворо деце, од којих је троје малолетно, да се оштећени ББ, није придружио кривичном гоњењу и да га је током поступка у потпуности обештетио исплатом износа од 560.000,00 динара дана 23.06.2021. године, а као отежавајућу околност, да је окривљени раније више пута осуђиван због кривичног дела превара из члана 208 Кривичног законика и то четири пута, али истима није дао одговарајући значај, дајући пренаглашен значај чињеници да је од последње осуде окривљеног прошло скоро десет година, на шта се основано жалбом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу, указује.

Стога је Апелациони суд у Београду, дајући правилан значај утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима на страни окривљеног, усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу, побијану пресуду преиначио

само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што га је осудио на казну затвора у трајању од две године, у коју му се на основу одредби члана 63 Кривичног законика урачунава време проведено у притвору у периоду од 06.10.2023. године до 23.10.2023. године и на новчану казну, као споредну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Овако одмерене казне, како казна затвора, тако и новчана казна, адекватне су личности окривљеног АА, као извршиоца, тежини извршеног кривичног дела и степену његове кривице, те, самим тим, нужне да се њима постигне сврха кажњавања прописана одредбама члана 42 Кривичног законика, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 459 став 1 и 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-виши саветник
Гордана Ивковић с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић